



ת"פ (תל אביב) 20292-04-21 - מדינת ישראל נ' נ' ש'

פלילי - שיקולי ענישה

משפחה וירושה - אלימות במשפחה

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 20292-04-21 מדינת ישראל נ' נ' ש'

בפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ

בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות יחידת תביעות תל אביב

נגד

הנאשם:

נ' ש'

ע"י ב"כ עו"ד טליה גרידיש

גזר דין

1. ביום 19.10.22 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן ב - 5 עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן - "**החוק**"), בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן - הנאשם וה' ש' (להלן - "**המתלוננת**") הם בני זוג לשעבר שהתגרשו כארבעה חודשים עובר למועד המפורט באישום הראשון ולהם ילד משותף כבן חמש ר.ש (להלן - "**הקטין**"). במועדים הרלוונטיים, התגוררה המתלוננת בדירה בבית ים (להלן - "**הדירה**").

3. לפי עובדות האישום הראשון - ביום 2.4.21 הגיע הנאשם לדירה על מנת לקחת את הקטין. כאשר המתלוננת פתחה את דלת ביתה לצאת עם הקטין, נכנס הנאשם לתוך הבית, סגר את הדלת ואמר למתלוננת בנוכחות הקטין: "**אני לא אצא מפה עד שלא תודיעי שיש לך מישו**". בהמשך, נוכח הכחשת המתלוננת קשר רומנטי עם אחר, ניגש הנאשם למזנון, בנוכחות הקטין, נטל קופסא שבה פרחים ובלונים והשליכה לרצפה. כמו כן, הנאשם תפס בראשה של המתלוננת בשתי ידיו, דחף אותה והיא נפלה על הספה. בנוסף, הנאשם ניסה לקחת מהמתלוננת את הטלפון הסלולרי שלה, תפס אותה בכוח והפיל אותה על הרצפה. בתגובה, הקטין החל לבכות וביקש מהנאשם לחדול ממעשיו. הנאשם פנה לקטין בנוכחות המתלוננת ואמר לו: "**מזל שלה שאתה פה, אם לא, הייתי**



כבר שוחט אותה" וכן איים על מתלוננת בעודו אווז חפץ כסוף באומרו: "תראי מה יש לי אני יכול לגמור אותך".

4. לפי עובדות האישום השני - מספר ימים עובר ליום 2.4.21 שלח הנאשם לטלפון הסלולרי של המתלוננת שתי הודעות טקסט, שבהן איים עליה בכותבו: **"אם הוא ישמע גבר אני מוציא לך את הראש ... תקפצי מהחלון יותר טוב לכולם אידיוטית ... הסוד שלך לא יחזיק מעמד עוד הרבה ... את תסבלי שהוא יצא החוצה אין לך מושג כמה" וכן בכותבו: "את יודעת שאם תמשיכי לדבר איתי בשפה הזאת אני ישלח אותך ליד שרה להביא כיסא גלגלים בשבילך. ותתקשרי לימ"ר מרכז גם ... באיזה סרט את חושבת שאת יכולה לדבר איתי ככה? ...".**

5. לפי עובדות האישום השלישי - ביום 2.1.21 הגיע הנאשם לדירה שבה נכחו המתלוננת והקטין. באותן נסיבות, כשהקטין עד למעשיו, ובזמן שאחז בידו מפתח רכב איים על המתלוננת, באומרו: **"תראי מה יש לי פה אני יכול בשנייה לשפד אותך".**

6. לפי עובדות האישום הרביעי - ביום 2.1.21 שלח הנאשם לטלפון הסלולרי של המתלוננת מספר הודעות טקסט באפליקציית "ווצאפ" ובהן איים עליה בכותבו: **"אם את לא תגיבי למה שאני אומר לך את תקבלי כדור בראש אני נודר על זה".**

7. לפי עובדות האישום החמישי - ביום 25.12.20, שלח הנאשם לטלפון הסלולרי של המתלוננת מספר הודעות טקסט באפליקציית "ווצאפ" ובהן איים עליה בכותבו: **"ה' את זונה שמתחבאת בדמות של חסודה ... את בסוף תודי אם את חושבת שזה שאת לא עונה לי אולי יעבור לי את טועה את עושה את זה עוד יותר גרוע ... יעוף לי הקוף בסוף ... כשאני יתפוס אתכם בלייב את תהיי בבעיה ... אני יעלה למעלה ויעיר את ר' [הקטין - מ.ה] ויהיה לך בלאגן, תעני לטלפון".**

8. לפי עובדות האישום השישי - ביום 18.10.20, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת בהיותם בדירה ובנוכחות הקטין, נטל הנאשם מאפרה מזכוכית, השליכה לעבר המטבח והמאפרה פגעה בצלעותיה של המתלוננת והיא נפלה ארצה. באותן נסיבות, הקטין אשר היה עד למעשי הנאשם, פרץ בבכי. בעקבות מעשי הנאשם, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות המטומה גדולה בגבה.

ההסדר בין הצדדים

9. הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן וכי ככל שהתסקיר יהיה חיובי - המאשימה תגביל עצמה לעונש שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וכן פיצוי למתלוננת ואילו ההגנה תוכל לטעון באופן פתוח, לרבות לעניין ביטול ההרשעה כאשר עמדת המאשימה להרשעה.

10. לאחר קבלת התסקיר, המאשימה סברה כי התסקיר בעניינו של הנאשם אינו חיובי ולכן כל צד טען באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן והשתלשלות ההליכים



11. תסקיר מיום 11.7.23 (להלן - "התסקיר הראשון") - הנאשם, בן 32, גרוש ואב לילד בן 7, מתגורר בבית הוריו בבת ים, ללא עבר פלילי. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ללא זכאות לתעודת בגרות ושחרר משירות צבאי לאחר קשיי הסתגלות. מהתסקיר עולה, כי הועסק לאורך חייו הבוגרים בעבודות שונות באופן קבוע, כאשר מזה תשע שנים מועסק בתחום התקנת הדלתות ובתחום המסעדות. בהיותו בן 24 נישא למתלוננת ובתום שלוש שנות נישואים התגרשו, אך שבו להתגורר ביחד למשך שנתיים על רקע קשייו של הקטין. הנאשם תיאר זוגיות שהתאפיינה ברגשות חמים לצד השקפות עולם שונות ופערים בסדרי העדיפויות כמו גם קשיי אמון הדדים. הנאשם שלל אלימות מילולית ופיזית במהלך הנישואין, אך ציין כי לאחר הגירושין ועת שבו להתגורר יחד, התאפיינו היחסים בקושי במתן אמון ובמתחים. הנאשם תיאר יחסים קונקרטיים עם המתלוננת סביב צרכי הקטין.

עוד ציין שירות המבחן כי ביחסיו הזוגיים מאופיין הנאשם בתלות ובנוקשות מחשבתית ובמצבי משבר ומצוקה מתקשה לווסת את דחפיו ופועל באופן בעייתי ורכושני. עוד העריך שירות המבחן כי במצבים בהם חווה דחייה, פגיעה רגשית או כשצפויותיו אינן נענות, עלול הנאשם לפעול באופן אלים, בעייתי ורכושי תוך קושי לווסת את התנהגותו ובחירותיו. לפיכך, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להמשך מעורבות בעייתית ופוגענית במישור הזוגי היא גבוהה וכי קיימת נזקקות טיפולית במסגרת טיפולית מסודרת וארוכת טווח. בהתאם, הנאשם עבר הליך טיפול במסגרת צו פיקוח ב"בית נועם" במסלול מרכז יום במשך 12 חודשים. בתום הטיפול, התרשם שירות המבחן כי חל שינוי חיובי במצבו של הנאשם, הן לעניין הגמשת עמדותיו כלפי עצמו והן ביכולת לגלות אמפטיה כלפי המתלוננת. יחד עם זאת, הנאשם התקשה לקדם את המשך טיפולו ביחידת אלמ"ב בבת ים, כפי שהומלץ לו, ולאחר כחודשיים בהם התקשה להתמיד בטיפול, ביקש להפסיקו.

אשר לכתב האישום - הנאשם הסביר את מעורבותו בעבירות בקושי להתמודד עם הפרידה מהמתלוננת ופירוק התא המשפחתי. שירות המבחן ציין כי הנאשם נטה לייחס את התנהלותו האלימה גם להתנהלותה של המתלוננת וכי קיבל אחריות חלקית על מעשיו.

אשר למתלוננת - שירות המבחן התרשם כי היא והנאשם חוו בעבר קשיים בתקשורת אשר באו לידי ביטוי בהתנהלות אימפולסיבית ואלימה מצד הנאשם אשר הסלימה לאור רצון המתלוננת לסיים את הקשר עימו.

בסיכומו של דבר שירות המבחן התרשם כי הנאשם מאופיין בנוקשות ומתקשה להתמודד עם רגשות שליליים באופן מקדם וכי בשל קשיי תקשורת עשוי להתנהל באופן תוקפני ואלים. לכן ומשביטא הנאשם רצון להשתלב בטיפול, העריך שירות המבחן כי המשך טיפול יפחית באופן משמעותי את הסיכון. לפיכך, נוכח בקשת שירות המבחן נדחה הדיון בעניינו של הנאשם.

12. תסקיר מיום 14.11.23 (להלן - "התסקיר השני") - בתמצית יאמר, כי במהלך תקופת הדחייה התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה התנגדות להליך הטיפול, נעדר הכרה בצרכיו הטיפוליים ומבטא ספקנות אשר ליכולתו להפיק תועלת מקשר טיפולי. לפיכך, שירות המבחן העריך כי הנאשם אינו מתאים לטיפול קבוצתי בשירות המבחן.



אשר למתלוננת - תיארה תקשורת מינימלית בינה ובין הנאשם סביב צרכי בנם המשותף בלבד ומסרה כי הנאשם מקיים את הסדרי הראייה ומשלם מזונות ושללה אלימות כלפיה חרף קשיים בתקשורת מעת לעת.

שירות המבחן שב ובחן את גורמי הסיכון והסיכוי לשיקום ועמד על עמדת הנאשם השוללת צורך בטיפול בעיתוי הנוכחי. בנוסף ציין כי מאז המעורבות בתיק דנן לא נפתחו תיקים חדשים וכי המתלוננת שוללת אלימות ואילו הנאשם עושה מאמצים לשמור על תפקוד חיובי במישור התעסוקתי וההורי. לפיכך העריך, סופו של דבר, שההליך המשפטי והטיפול שעבר הנאשם במסגרת "בית נועם", מהווים גורם ממתן ומרתיע עבורו. לפיכך, על אף הערכת שירות המבחן כי הנאשם עשוי להפיק תועלת מהמשך הקשר הטיפולי בתחום מניעת אלימות במשפחה, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית - שיקומית.

אשר להרשעה - שירות המבחן התייחס לחששו של הנאשם מפגיעה בעבודתו, אך הואיל והנאשם לא הציג מסמכים המעידים על פגיעה אפשרית, לא הומלץ על ביטול ההרשעה.

אשר לענישה - שירות המבחן העריך כי ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות עלולה לפגוע בתפקודו התעסוקתי של הנאשם ולהגבילו כלכלית באופן שיגביר מתחים בינו לבין המתלוננת. לכן, נוכח ההליך הטיפולי שעבר ומאמציו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין ומתפקד, הומלץ על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת וזאת בכפוף להבעת נכונות מצד הנאשם בפני בית המשפט להתחייב לשל"צ.

13. ביום 6.2.24, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, עתרה ב"כ הנאשם לדחיית המועד שנקבע להשמעת גזר דין בשלושה חודשים וכן לקבלת תסקיר משלים. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם פנה לשירותי הרווחה בבתי-ים והביע רצונו להשתלב בהליך טיפולי וכי יש לאפשר לו להשתלב בתוכנית כאמור.

14. ביום 25.2.24 ומשהוצג בפני מסמך המפרט את התוכנית הטיפולית בה עתיד הנאשם להשתלב - דחיתי את מועד השמעת גזר הדין בשלושה חודשים וקבעתי מועד להשלמת טיעונים לעונש.

15. בין לבין הוגשו בקשות שונות לדחיית הדיון כדי לאפשר לנאשם למצות את הליכי הטיפול ובהתאם להחלטותי הדיונים נדחו מעת לעת. בנוסף ביום 9.9.24 התבקשה גם מטעם שירות המבחן דחייה של שלושה חודשים לצורך הכנת תסקיר משלים.

16. **תסקיר מיום 29.12.24** (להלן - "**התסקיר השלישי**") - מהתסקיר עולה כי הנאשם שומר על תפקוד תעסוקתי תקין לצד תפקוד הורי משמעותי, מקיים קשר עם המתלוננת סביב נושאים הקשורים בבנם המשותף, שולל אלימות וממשיך בטיפול הקבוצתי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתבונן באופן ביקורתי על חלקיו האלימים, מציג פסאדה חיובית מתפקדת וחזקה ומתקשה להעמיק בנסיבות שהובילו אותו להתנהגות האלימה וניכר כי הוא מושפע בעיקר ממוטיבציה חיצונית שעניינה בהליך המשפטי.

אשר למתלוננת - שירות המבחן ציין כי המתלוננת היתה תמציתית וממוקדת ושללה אירועי אלימות



ותוקפנות. כך גם שללה חשש מפני הנאשם.

סופו של דבר, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמיד בטיפול קבוצתי החל מחודש יולי 2024 במסגרת המרכז למניעת אלימות ושהוא נתרם מהטיפול בהתאם ליכולותיו. עוד ציין כי הנאשם נמצא בקשר ארוך וממושך עם שירות המבחן המאופיין בעליות ומורדות כאשר ניכר כי בעת הנוכחית ההליך המשפטי מהווה גורם מדרבן להתמדה בטיפול באופן שמפחית סיכון להתנהלות אלימה בקשר זוגי. לצד זאת ציין שירות המבחן כי קיימת חשיבות בהעמקת הטיפול ובחינת חלקיו התוקפניים של הנאשם.

לפיכך, נוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, שיתוף הפעולה שמגלה הנאשם, האיזון ביחסיו עם המתלוננת והחשיבות לאפשר המשך הליך טיפולי, הומלץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן לשנה שיאפשר להעריך מעת לעת את הסיכון להישנות אלימות בקשר הזוגי. כמו כן הומלץ על של"צ בהיקף 240 שעות במסגרת "החברה לתרבות פנאי וספורט" בבת ים וזאת כחלופה עונשית חינוכית ושיקומית אותה יוכל לבצע הנאשם למען אוכלוסייה נזקקת אשר יהיה בה כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע העבירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

17. הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת בדבר כשירותו לבצע עונש מאסר בעבודות שירות ובהתאם לחוות הדעת מיום 30.5.24 נמצא כשיר. בנוסף ומשחלפו שישה חודשים מיום מתן חוות הדעת, הופנה פעם נוספת ביום 15.1.25 לקבלת חוות דעת עדכנית. דא-עקא, חרף החלטה זו והחלטות נוספות חל עיכוב בהעברת חוות דעתו של הממונה באופן שרק ביום 22.4.25 התקבלה חוות דעת לפיה הנאשם כשיר במגבלות.

עיקר טענות המאשימה לעונש

18. ביום 21.1.24 טענה ב"כ המאשימה לראשונה לעונש. בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו וטענה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים בדמות שמירה על גופה, ביטחונה וחירותה של המתלוננת וכן בערכים בדמות שמירה על שלווה נפשה ממעשי הפחדה והקנטה שלא כדין וכי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה. עוד טענה כי הנסיבות לחומרה נלמדות מכתב האישום המגולל מסכת איומים שנפרשה על פני שישה חודשים ושבאה לידי ביטוי במשלוח הודעות, באיומים ישירים עת הגיע הנאשם אל המתלוננת ובמימוש האיומים על דרך של אלימות ממש, כאשר האירועים המתוארים בכתב האישום מתרחשים, לא אחת, בנוכחות הקטין. לעניין זה אף ציינה כי הנאשם תקף את המתלוננת באמצעות חפץ וגרם לה לחבלה ממשית וכי התנהגותו מלמדת על אובססיביות.

19. בנוסף, עמדה ב"כ המאשימה על נסיבות ביצוע העבירות וטענה כי מדובר באירועים שונים המצדיקים מתחמי ענישה נפרדים. בהקשר זה טענה כי מדובר במסגרת זמנים הנפרשת לאורך שישה חודשים כאשר האירועים נעדרי קשר ישיר ביניהם ואין מדובר באירוע מתמשך. לפיכך, עתרה למתחם הנע בין 6 - 18 חודשים עבור כל אחד מאישומים 1 - 5 ומתחם הנע בין 8 - 18 חודשים עבור אישום 6 וטענה כי יש מקום בנסיבות התיק לענישה מחמירה, תוך הפניה לפסיקה.



20. אשר לתסקירי שירות המבחן - ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם צמצם מאחריותו לאירועים וכי השתתפותו בהליך הטיפולי נובעת ממוטיבציה חיצונית בלבד הקשור להליך המשפטי. בנוסף ציינה כי הנאשם אינו מבין את הבעייתיות שבמצבו בתחום האלימות במשפחה וכי התקשה להפיק תועלת מכך. עוד טענה בהסתמך על התסקיר הראשון כי הנאשם לא נמצא מתאים לטיפול וכי אין הלימה בין מהות התסקיר לשורה התחתונה בו.

21. לסיכומי של דבר טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו וכי קיימת עדיין מסוכנות. עוד טענה כי הואיל והתסקיר הראשון אינו חיובי לשיטתה - יש למקם את הנאשם בשליש התחתון של כל מתחם, אך לא ברף התחתון, ולהשית עליו ענישה שלא תפחת מ - 18 חודשים בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

22. בטיעוני השלמה מיום 8.9.24 חזר ב"כ המאשימה על טיעוניו והדגיש כי רצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי מונע מגורמים חיצוניים הקשורים להליך המשפטי וטען בהסתמך על התסקיר השני, כי הנאשם נעדר הכרה לצרכים הטיפוליים שלו.

23. בטיעוני השלמה מיום 8.1.25 חזר ב"כ המאשימה על העמדה העונשית כפי שהוצגה בדיון ביום 21.1.24 וטען, תוך הפניה לתסקיר השלישי, כי הנאשם עדיין מתקשה להעמיק בנסיבות שהובילו אותו להתנהגות האלימות בתוך הקשר הזוגי ואף מתקשה להתייחס בכנות ובפתיחות לקשיים עימם הוא מתמודד וממוקד בהצגת חלקיו המתפקדים ולהטבה ביחסיו על המתלוננת. עוד טען כי הנאשם עודנו מונע בעיקר ממוטיבציה חיצונית שמקורה בהליך המשפטי עצמו. לפיכך טען כי קיים פער בין תוכנו של התסקיר השלישי להמלצה של שירות המבחן ועתר לדחיית המלצת שירות המבחן ואימוץ עמדתה העונשית של המאשימה.

עיקר טענות ההגנה לעונש

24. ביום 21.1.24 טענה ב"כ הנאשם כי במהלך שלוש השנים שחלפו מאז קרות האירועים חלו שינויים משמעותיים ביחסים בין הנאשם למתלוננת וכי הנאשם עבר תהליך שיקום. ב"כ הנאשם עמדה על הרקע האישי של יחסי הנאשם והמתלוננת וטענה כי העבירות בוצעו על רקע קשיי תקשורת ותחושות קנאה מצד הנאשם. לצד זאת עמדה על הטיפול שעבר הנאשם ב"בית נועם" במשך שבעה חודשים וטענה כי לנאשם מוטיבציה גבוהה לטיפול וכי שינה מדפוסי חשיבתו ומנהל תקשורת תקינה עם המתלוננת סביב הקטין. עוד טענה כי הוא שומר על מסגרת תעסוקתית, חזר לעבוד בחברת דלתות בה עבד בעבר, משלם מזונות למתלוננת וחולק משמורת משותפת על הקטין. כמו כן ציינה, כי המתלוננת נמצאת במערכת יחסים זוגית חדשה וכך גם הנאשם.

אשר לתסקירים - ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר הראשון וטענה כי בניגוד לאמור בתסקיר, הנאשם הביע תחילה רצון להשתלב בטיפול קבוצתי אך נוכח התקופה הארוכה שחלפה מבלי ששולב בטיפול והשינויים ביחסיו עם המתלוננת - חש שאין צורך בהמשך ההליך הטיפולי. עוד הבהירה כי הנאשם מטפל באימו שחלתה בסרטן וכי גם המתלוננת הביעה רצון שלא להחמיר עם הנאשם ועל כן עתרה לאימוץ המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם של"צ תוך שהדגישה כי מדובר בנאשם אשר



לשיטתה עבר תהליך שיקום מוצלח ביותר.

אשר לענישה - ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה, עתרה לראות באירועים אירוע אחד וטענה כי נסיבותיה של עבירות האלימות מלמדות על רף נמוך ועל כן המתחם מתחיל ממאסר על תנאי.

25. בטיעוני השלמה מיום 8.9.24 עמדה ב"כ הנאשם על ההליך הטיפולי שעבר הנאשם ב"בית נועם" ועל הקשיים שבהם נתקל הנאשם במסגרת ניסיונו להשתלב במסגרת טיפולית נוספת. בנוסף הדגישה את הקשר החיובי בין המתלוננת לנאשם וטענה כי הנאשם לקח אחריות מלאה, עבר טיפול וכי נסיבותיו מצדיקות סטייה מהמתחם מטעמי שיקום.

26. בטיעוני השלמה מיום 8.1.25 שבה והדגישה ב"כ הנאשם את ההליך הטיפולי ועמדה על הקשר החיובי עם המתלוננת והמעורבות של הנאשם בחיי הקטין. בנוסף עמדה על הפער בין תוכנם של התסקיר הראשון והתסקיר השני לבין תוכנו של התסקיר השלישי, הדגישה כי הנאשם יזם את שילובו במסגרת הטיפולית בשירותי הרווחה בבת ים וטענה כי נוכח ההתמדה בטיפול, ההפחתה בסיכון, הקשר החיובי עם המתלוננת והעובדה שלא נפתחו תיקים וכי הוא נעדר עבר פלילי, מצדיקים סטייה מהמתחם מטעמי שיקום ואימוץ של המלצת שירות המבחן באופן שלא יפגע ההליך הטיפולי והנאשם יוכל להמשיך בעבודתו.

27. הנאשם בדבריו לקח אחריות על מעשיו והדגיש כי הוא מתנגד לאלימות. בנוסף הסביר כי כיום הוא ביחסים טובים עם המתלוננת, מעורב בגידול בנם הקטין ועובד בהתקנת דלתות. הנאשם ביקש את התחשבותו של בית המשפט והביע את רצונו לשקם את חייו ולהמשיך בדרך בה החל.

28. ביום 8.1.25 עדכן הנאשם כי הוא מתגורר עם אימו, שחולה בסרטן, עובד באותה עבודה וממשיך ללכת אחת לשבוע למפגשי הטיפול הקבוצתיים. אציין, כי ביום 8.9.24 גם שמעתי את אימו של הנאשם שסיפרה כי היא חולה וכי הנאשם הוא זה שסועד אותה ומסייע לה.

קביעת מתחם העונש ההולם

29. המעשים בהם הורשע הנאשם התרחשו במועדים שונים אך בהינתן הקשר ההדוק בין המעשים והרקע המשותף להם ובשים לב לכך שהם בוצעו על פני תקופה מוגדרת, בהקשרה של אותה מתלוננת ובמסגרת מערכת היחסים בינה לבין הנאשם, אני קובעת שמדובר באירוע אחד (סעיף 40ג(א) (לחוק) לצורך קביעת המתחם (ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (2016)).

30. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם הגנה על חייה ושלמות גופה של המתלוננת כמו גם כבודה וחופש הפעולה שלה, שלווה נפשה, ביטחונה ויכולתה לקיים שגרת חיים מוגנת ותקינה. חשיבות ההגנה על ערכים אלה אך מתגברת עת מדובר בעבירות איומים ואלימות המבוצעות במסגרת מערכת יחסים זוגית או משפחתית ובאופן שקיים לא אחת קושי בחשיפתן בשל היותן "מבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת" (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (2021) פסקה 10). ואמנם, בית המשפט העליון עמד על חומרת עבירות האלימות במשפחה אשר "מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה" (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (2011) ע' 5) והדגיש כי יש "להוקיע את מעשי האלימות



ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאשה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה" (ע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (2005) פסקה 3).

בנוסף, ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (2009) אף קבע כב' השופט ג'ובראן כי בעבירות אלה - יש ליתן עדיפות לאינטרס הציבורי - "עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

31. נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים - החומרה במעשיו של הנאשם נלמדת מהדברים הבאים:

ראשית, האיומים שהושמעו כלפי המתלוננת מצויים ברף חומרה גבוה וכוללים אמירות מאיימות על חייה ופגיעה פיסית בגופה. כך למשל במסגרת האישום הראשון אמר הנאשם למתלוננת בעודו מחזיק חפץ בידו ובנוכחות הקטין "תראי מה יש לי אני יכול לגמור אותך" וגם פנה לקטין ואמר לו "מזל שלה שאתה פה, אם לא, הייתי כבר שוחט אותה". באישום השני כתב הנאשם למתלוננת הודעה שבה נכתב כי אם הקטין ישמע קול של גבר "אני מוציא לך את הראש ... תקפצי מהחלון יותר טוב לכולם אידיוטית...". וביום אחר שלח הודעה שבה כתב - "אני ישלח אותך ליד שרה להביא כיסא גלגלים בשבילך...". במסגרת האישום השלישי אמר למתלוננת בנוכחות הקטין ובעודו מחזיק בידו את מפתח הרכב "תראי מה יש לי פה אני יכול בשנייה לשפד אותך" ובאישום הרביעי כתב בהודעה למתלוננת כי "אם את לא תגיבי למה שאני אומר לך את תקבלי כדור בראש ...". כמו כן כמתואר באישום החמישי שלח הודעה נוספת למתלוננת ובה איים, בין היתר, כי "יעוף לי הקוף בסוף ... כשאני יתפוס אתכם בלייב את תהיי בבעיה ...".

שנית, האיומים מושא האישומים 1 ו- 3 נאמרו כשבידי הנאשם, בהתאמה, חפץ כסוף ומפתח של רכב. חפצים אלה נועדו להדגים למתלוננת כיצד ביכולתו לפגוע בה. יחד עם זאת מובהר, כי לא נעשה שימוש בחפצים אלה לצורך פגיעה במתלוננת.

שלישית, האיומים מושא אישומים 1 ו- 3 והתקיפות הפיסיות מושא אישומים 1 ו- 6 בוצעו בדירת המתלוננת ובנוכחות הקטין, קרי במקום שבו אמורה היתה המתלוננת להרגיש בטוחה ומוגנת. כאמור, באירוע מושא האישום 1 תפס הנאשם את ראשה של המתלוננת בשתי ידיו ודחף אותה והיא נפלה על הספה ובאירוע מושא אישום 6 השליך הנאשם מאפרה מזכוכית לעבר המטבח והמאפרה פגעה בצלעותיה של המתלוננת והיא נפלה ארצה. ואם בכך אין די, אזי למראה הפגיעה הפיסית במתלוננת בשל תקיפתה על ידי הנאשם כמתואר לעיל, הקטין פרץ בבכי.

32. הנה כי כן, כתב האישום מלמד על דפוס התנהגות אלים ושיטתי מצד הנאשם במהלך תקופה שתחילתה באוקטובר 2020 וסיומה באפריל 2021, כלפי המתלוננת אשר חוותה איומים ברף גבוה מאוד, לרבות באמצעות חפצים ועל דרך של משלוח הודעות טקסט למספר הטלפון הנייד שלה. כמו כן, כתב האישום מתאר שני אירועי תקיפה המצויים ברף הבינוני. לכן, לא רק שאין מדובר



במעידה חד פעמית, אלא בהתנהלות מאיימת ותוקפנית מצד הנאשם כלפי המתלוננת לאורך מספר חודשים. העובדה שהקטין נאלץ לשמוע חלק מהאיומים ולהיחשף לאלימות הפיסית כלפי אימו מהווים אף הם נסיבות לחומרה ומלמדים כי הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא ממשית.

33. מדיניות הענישה - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות האיומים ובעבירת אלימות כלפי בת זוג, לרבות עבירה הגורמת חבלה של ממש, מעלה כי הענישה בעבירות מסוג זה ובנסיבות דומות היא מגוונת ותלויה בעיקרה בנסיבות העניין, דהיינו בחומרת התקיפה, חומרת החבלה ורף האיומים שהושמעו, תוך שהפסיקה הבחינה בין איום מילולי לבין איום תוך שימוש בחפץ, שאז מתחם העונש ההולם גבוה יותר.

34. להלן אבחן פסיקה התואמת את נסיבותיו של המקרה דנן וזאת גם בהסתמך על פסיקה אליה הפנו הצדדים. אציין, כי ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רבה שהתייחסה למקרים חמורים מהמקרה שבפני מבחינת אופיין של התקיפות הפיסיות והחבלות שנגרמו. מנגד, ב"כ הנאשם הפנתה למקרים רבים שהסתיימו בביטול ההרשעה, הגם שלא עתרה כלל לביטול ההרשעה.

רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (2023) - המבקש הודה והורשע בעבירות כדלקמן: שתי עבירות של איומים; שתי עבירות של תקיפת סתם של בת זוג בכך שירק על שיערה של המתלוננת וסטר לה על פניה באופן שהיא נפלה ונחבטה והיכה בראשה; עבירה של הפרת הוראה חוקית; ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג בכך שדחף את המתלוננת לעבר קיר וכתוצאה מכך נגרם לה חתך במצח. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם שנע בין 10 ל - 30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון במסגרתה ציין בית המשפט העליון כי יש ליישם מדיניות ענישה מחמירה.

רע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל (2020) - המבקש הורשע לאחר הוכחות בשתי עבירות איומים ובעבירה של תקיפת בת זוג בכך שאחז בידה של המתלוננת ורצה להוציאה מהדלת וזאת בהמשך לאיומים כלפיה. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם שנע מתקופת מאסר קצרה ל - 12 חודשי מאסר והשית על המבקש 4 חודשי עבודות שירות לצד רכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2018) - המבקש הודה והורשע בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג והפרת הוראה חוקית בכך שסטר למתלוננת בפניה באופן שנגרמה לה נפיחות בעניין. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחמים נפרדים המתחילים ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וגזר על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות. אציין כי בענייניו של המבקש התקבלו תסקירים חיוביים שכללו המלצה לענישה שיקומית וצו מבחן. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 6037/15 סיימון צדקה נ' מדינת ישראל (2015) - המבקש הורשע לאחר הוכחות בשתי עבירות של איומים ובעבירה של תקיפה סתם של בת זוג בכך שתפס את המתלוננת בצווארה בחוזקה כאשר הוא אוחז במברג שהוצמד לצווארה תוך שמאיים "את רוצה שעכשיו אני אתקע לך את זה



בצוואר? בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר ל - 12 חודשי מאסר וגזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 5 חודשי עבודות שירות לצד רכיבים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 233/15 בטש נ' מדינת ישראל (2015) - המבקש הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ועבירת איומים בכך שאיים על המתלוננת על רקע רצונה להיפרד ממנו והשליך אותה על המיטה והיכה אותה באגרופים בחלקי גופה. בית המשפט בערכאה הדיונית גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 8833/15 אבו רומי נ' מדינת ישראל (2015) - המבקש הודה והורשע בשלוש עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, עבירה של תקיפה סתם בת זוג ועבירה של איומים. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש עונש של מאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של המבקש הועמד על 7 חודשי מאסר בפועל תוך שבית המשפט מציין כי המבקש לא עבר הליך טיפולי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

המאשימה הפנתה לרע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (2008) - המבקש הורשע לאחר הוכחות בעבירת איומים כנגד בת זוגו בנפרד ועל רקע הטיפול בבתם המשותפת. בית משפט בערכאה הדיונית גזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו. אציין כי במקרה זה קבע בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור בע"פ 1225-11-07 כי עברו הפלילי הנקי של הנאשם הוכתם בינתיים בהרשעה בעבירות אלימות נוספות נגד המתלוננת שבוצעו עובר לעבירות מושא הערעור.

עפ"ג (חיפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (2021) המשיב הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שבעט במתלוננת, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי והטיח אגרופים בפניה. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם עונש הנע בין מאסר לתקופה קצרה לריצוי בעבודות שירות לבין עונש מאסר של 12 חודשים וגזר על המשיב, אשר לחובתו הרשעות קודמות, עונש של 4 חודשי עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 6 חודשי עבודות שירות לצד רכיבים נלווים.

ההגנה הפנתה לע"פ (י-ם) 881-09-17 מדינת ישראל נ' פלוני (2018) - המשיב הודה והורשע בעבירות כדלקמן: תקיפת בת זוג בכך שהתקרב אל המתלוננת בעודה בהריון בתנועה מאיימת, אחז בפניה, תפס אותה בכתפיה וטלטל אותה; עבירה של העלבת עובד ציבור; עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שסטר למתלוננת בעינה השמאלית והכה אותה במכת אגרוף בעינה הימנית באופן שנגרמו לה חבלות בעפעף ודימום ועבירה של איומים. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם שנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ל - 10 חודשי מאסר, אך מצא לבטל את ההרשעה ולגזור על המשיב 350 שעות של"צ לצד רכיבים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל והמשיב הורשע. עם זאת, בית המשפט ציין כי בשל כך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשמים, רכיבי העונש נותרו על כנם והושת בנוסף מאסר על תנאי וניתן צו מבחן.



35. לאור כל האמור, בהתאם לפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר לצד רכיבים נלווים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

36. התלבטתי רבות בשאלה אם יש בהליך הטיפול שיעובר הנאשם מאז מעצרו, הכולל טיפול ב"בית נועם" והשתתפות בקבוצה ייעודית לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם, כמו גם בעמדת שירות המבחן כי ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות עלולה לפגוע בתפקודו התעסוקתי, כדי להצדיק סטייה ממתחם הענישה.

אולם, כפי שעולה מהתסקיר השלישי הנאשם "נוטה להציג פסאדה חיובית, מתפקדת וחזקה ומתקשה להעמיק בנסיבות שהובילו אותו להתנהגותו האלימה בתוך קשר זוגי" ו - "ממוקד בעיקר בהצגת חלקיו המתפקדים ובהטבה שחלה ביחסיו עם המתלוננת". בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם שלל בשלבים מסוימים נזקקות טיפוליות, התקשה להתמיד במסגרת טיפולית ונמצא שאינו מתאים בשל כך. לכן, נתתי בהקשר זה דעתי לכך שהתמדתו של הנאשם בעת הזו בטיפול נובעת, לדעת שירות המבחן, ממוטיבציה חיצונית שמקורה בהליך הפלילי עצמו.

אין להקל ראש בהליך הטיפול שיעבר הנאשם. מדובר בצעד חיובי וחשוב עבור הנאשם שמשרת את ביטחונו של המתלוננת והקטין כמו גם את האינטרס הציבורי. עם זאת, מכלול השיקולים שעמדו בפניי לצד הקשיים עליהם עמד שירות המבחן במסגרת התסקיר השלישי והספק אשר למוטיבציה האוחזת בנאשם, מובילים למסקנה כי מקרה זה אינו מסוג המקרים המצדיקים סטייה מהמתחם משיקולי שיקום ולכן לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן (ע"פ 6341/14 ניסים בן אישטי נ' מדינת ישראל (2015), פסקה 13). לפיכך, אני קובעת כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

לעניין זה גם אציין, כי לשיטתי, בשונה משירות המבחן, אין בענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות כדי למנוע את המשך ההליך הטיפולי בליווי שירות המבחן. עם זאת, הואיל וענישה מסוג זה עלולה לפגוע במידת מה ביציבות התעסוקתית של הנאשם, ניתן לצמצם פגיעה זו, תוך התחשבות בטיפול שיעבר הנאשם, על דרך של העמדת השעות לביצוע עבודות השירות על מספר השעות המינימלי בהתאם לסעיף 51(ב) לחוק העונשין.

37. הנאשם, בן 33, גרוש, אב לילד בן 8, מתגורר בבית הוריו, סועד את אימו חולת סרטן ועובד כשכיר מזה תשע שנים כמתקין דלתות.

38. נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שנטענו על ידי ההגנה ושפורטו בהרחבה בתסקירים ולקחתי בחשבון את הטיפול המשמעותי והחשוב שיעבר במסגרת "בית נועם" ושיעובר כיום.

39. כך, גם לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו וכי הוא נעדר עבר פלילי ולמעט המעשים בהם הורשע בהליך זה, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. בנוסף שקלתי את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ואת העובדה שהנאשם היה עצור כחודש וחצי מאחורי סורג וברח



ושהה במשך פרק זמן נוסף תחת תנאים מגבילים אשר הוסרו במלואם בהדרגה בהתאם להמלצות שירות המבחן ובשים לב להליך הטיפול וההפחתה במסוכנות. בהינתן שהנאשם נעדר עבר פלילי, מדובר בתקופת מעצר משמעותית שהיה בה כדי לחדד עבור הנאשם את חומרת מעשיו.

40. בנוסף נתתי דעתי גם לעמדת המתלוננת בשיחות עם שירות המבחן שציינה כי היא מצויה כיום בזוגיות חדשה וכי היחסים עם הנאשם תקינים וסובבים סביב גידול בנם המשותף. המתלוננת שללה אירועי אלימות ותוקפנות וחשש מהנאשם. לעניין זה אציין כי התרשמתי מהתסקירים שהנאשם לוקח חלק פעיל בגידול בנו ומשלם מזונות כנדרש.

41. לפיכך, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים, אני סבורה, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ועל דרך של מאסר בפועל לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות.

סוף דבר

42. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 22.4.25. על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות ביום 30.6.25 עד השעה 08:00.

בהתאם לסעיף 51(ב) לחוק העונשין, אני קובעת כי הנאשם ירצה את עבודות השירות במשך חמישה ימים בשבוע ובמשך שש שעות עבודה בכל יום.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות או למי שהוסמך מטעמו לכך.

ב. מאסר על תנאי למשך חודשיים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. צו מבחן למשך שנה החל מהיום.

ה. פיצוי למתלוננת, עת.1 בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים רצופים ועוקבים כאשר הראשון יהיה ביום 1.6.25. אי תשלום של תשלום מהתשלומים יעמיד את כל יתרת התשלום לפרעון מיידי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת לצורך העברת הפיצויים בתוך 3 ימים.

ניתן צו כללי לעניין המוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.



ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה יקוזז סכום הפיצוי מהפיקדון והיתרה תוחזר למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח, בהעדר מניעה חוקית.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר ולשירות המבחן.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ה, 23 אפריל 2025, במעמד הצדדים.